

TEDENSKA SRIJKA

PRILOGA

DOMOVINI

Leto IV.

V Ljubljani, dne 1. marca 1928

9. številka

Naše čebelarstvo

Čudovita je priroda in lepo je proučavati njeno delo, njeno soglasje in raziskavati njene neskončne tajnosti. Naj pride človek kamor hoče, povsod najde dosti snovi za razmišljanje in občudovanje.

Med največje zanimivosti pa spada gotovo bajno kraljestvo žuželk na čelu z našo znanko čebelo.

Čebela spada v veliko družino kožokrilcev, katero zopet delimo v več podvrst. Za človeka je koristna edino čebela medarica, katera ima več pasem in sicer naslednje: alpska čebela ki biva po Koroskem, v vsej Sloveniji in na Balkanu, italijanska čebela, ciprska čebela, nordijska in indijska. Te pasme se razlikujejo medsebojno po barvi in po velikosti. Nas zanima v prvi vrsti naša, to je alpska čebela.

Čebela živi v veliki skupni družini, katero lahko primerjamo z družavo človeka s to razliko, da je vsak posamezen človek samostojno bitje, ki lahko živi zase, brez tuje pomoči, samo da ima hrano in zavetje. Čebela tega ne more. Ona lahko obstaja samo v skupnosti čebelne družine, katero tvorijo čebele delavke, trojke, matica, vsi pa živijo v satovju založenem z medom in plodom. Radi tega moramo vzeti čebelno družino šele tako kot samostojno stvar, posamezno čebelo pa le kot celico tega stvora.

Prvotno v predzgodovinski dobi je živel človek povsem divje, vofla drevesa in skalnate dupline so bila njena zavetja in njen dom. Ko pa je človek spoznal dobroto medu in njegovo vrednost kot hrano, ko je dognal njegove zdravilne lastnosti, je začel čebelo gojiti in krotiti. Izdolbeno deblo je bila prva občina čebelnega panja. Da so gojili čebele že stari Egipčani, nam pričajo zaloge medu v Faraonskih grobovih, starih do 6000 let, ki so bile najdene v današnjih časih in zaprte v neprodušnih posodah, še uporabne.

Važno je, da čebele ne prespe zime v popolnem spanju, temveč so budne, le njihovo delovanje je skrajšano na najmanjšo mero. Gibljejo se v zimskem času le toliko da proizvajajo s pomočjo hrane potrebno toploto. V tem pa tiči tudi edini vzrok, da je čebela koristna človeku. Če bi čebela prespala zimo v popolnem spanju kakor njene divje sorodnice, ose, sršeni in čmrli, ne bi imela nagona zbirati večje količine hrane kakor jo potrebuje za sproti. Tako pa, ker živi tudi pozimi, nabira in shranja hrano tudi za zimo.

Čebele pa nam nudijo še druge koristi. One oplojujejo tudi cvetice s tem, da prenašajo prah iz oveta na cvet. Nekateri celo trdijo, da so cvetice zato tako pestreno barvane, da lažje privabijo čebele. Kako bi se oplojali naši zvončki, teloh in druge zgodnje cvetice, ako bi čebele spale trdno zimsko spanje, kakor ga spe njihovi

polbratje, leni čmrli. — S civilizacijo in množenjem človeštva obstaja vedno večja potreba za proizvodnjo hrane. Vse panoge kmetijstva napredujejo, tako tudi čebelarstvo. Slamnati koš in kranjski panj (kranjč) z rogatim peklenščkom na svoji končnici bosta kmalu pozabljeni. Izpodriva jih vedno bolj in bolj moderni panj, sestavljen na podlagi časovnih zahtev. Tudi žveplanje čebel, ki ni nič drugega kakor nesmiselna moritev ubogih čebelic pri modernih panjih ni več potrebna, ker le ti omogočajo odvzemanje medu ne da bi bilo treba

uničiti čebele. — Zanimivo je, da imajo baš Slovenci glede izboljšanja čebelnih panov, kljub svoji maloštevilnosti, v primeri z drugimi velikimi, svetovnimi narodi, zaznamovati izredno velike uspehe, lahko trdimo največje.

Kakor slove naše čebele po vsem svetu, tako slove tudi naši moderni panji, ki jih je zelo izboljšal in opremil z mnogimi novostmi znani slovenski čebelar Žnidaršič iz naše nekdanje Notranjske, iz Ilirske Bistrice, katero pa so si po prevratu nepravilno prilastili Italijani.

Žnidaršičevi panji niso ostali samo v Sloveniji, uporabljajo jih po raznih sosednjih državah in celo Američani jih cenijo in prištevajo med najboljše.

Pa tudi ostalo čebelarstvo orodje, potrebno za gojenje čebel ter za pridobivanje medu so znatno izboljšali slovenski čebelarji, tako, da smo v tej gospodarski veji popolnoma samostojni.

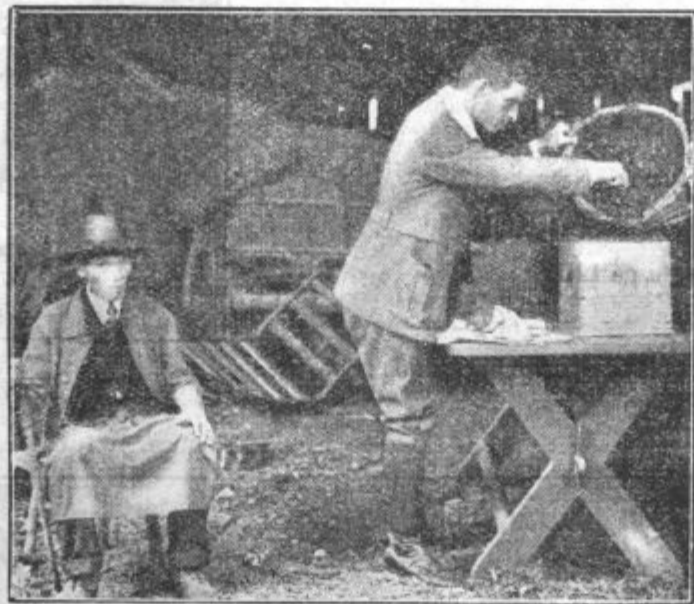
Danes je čebelarstvo najbolj razvito v Ameriki, Angliji, Nemčiji, Avstriji in v Italiji. V naši državi pa v Sloveniji, kjer so se bavili z njimi že naši pra in pradedje. Skrb naprednih čebelarjev mora biti, da se razvije jugoslovansko čebelarstvo in doseže isto stopnjo kakor pri prej omenjenih narodih. Pogoji za to so dani v vseh naših krajih, osobito pa v južno ležečih pokrajinah.

Čebelarstvu, katero donša našemu kmetu in s tem seveda tudi vsej državi lepe dohodke, bo treba posvetiti večjo pozornost kakor jo danes. Sicer so čebelarji že precej organizirani, imajo svoje društvo in tudi društveno glasila.

Potrebna bodo še obširna čebelarska predavanja, nadalje pa tudi državne podpore za one čebelarje, katere kaj rada doleti nezgoda slabih letin in jim večkrat uniči ne samo njihove nade, nego tudi spravi ob premoženje.

Zelo važne za naše čebelarje so seveda tudi vozne ugodnosti na železnicah, pri prevažanju čebel iz kraja v kraj o priliki pomladanske kakor tudi jesenske paše.

Čebelica igra važno vlogo tudi v mladinskem slovstvu. Radi njenih lepih lastnosti predstavljajo pisatelji deci čebelico kot vzor pridnosti, reda in požrtvovalnosti. Nežna deca se pri poslušanju in čitanju bajk iz življenja čebel vzgaja in navdušuje za vse dobro.

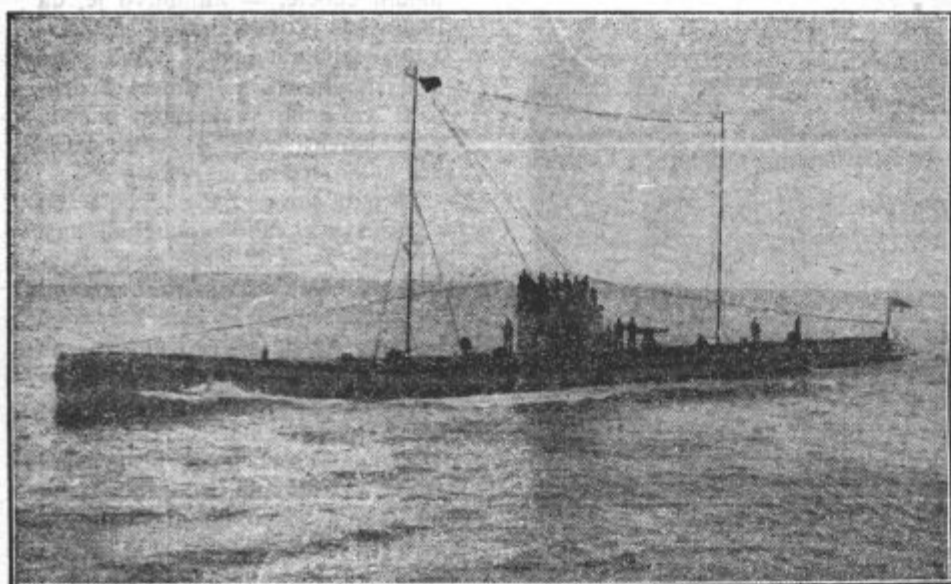
Naročnik »Domovine« pri svojih čebelah

Pogled na naše planine v zgodni pomladi

Poslojpe narodne čitalnice v Kamniku

Nemška podmornica, ki je v svetovni vojni potopila več ladij. Te dni dobi tudi naša vrla mornarica podmornice

Desno spodaj:

Franc Kolbe iz Litije, ki je te dni praznoval 70letnico

V sredini spodaj:

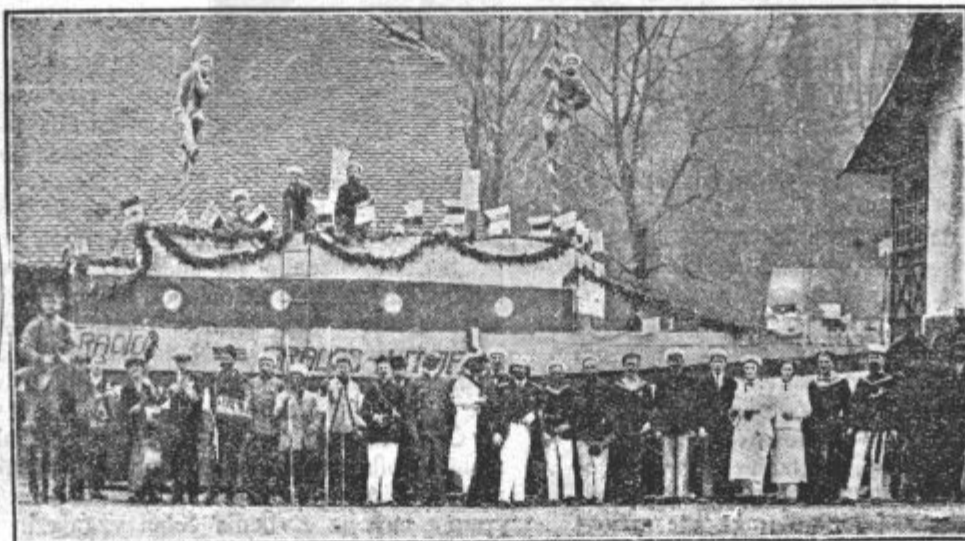
Ladja, ki so jo vozili o pustu po Litiji

Levo spodaj:

Karel Bianzani, zaveden pristaš naše stranke, je v Logatcu obhajal 90letnico še mladostno čiš in krepak

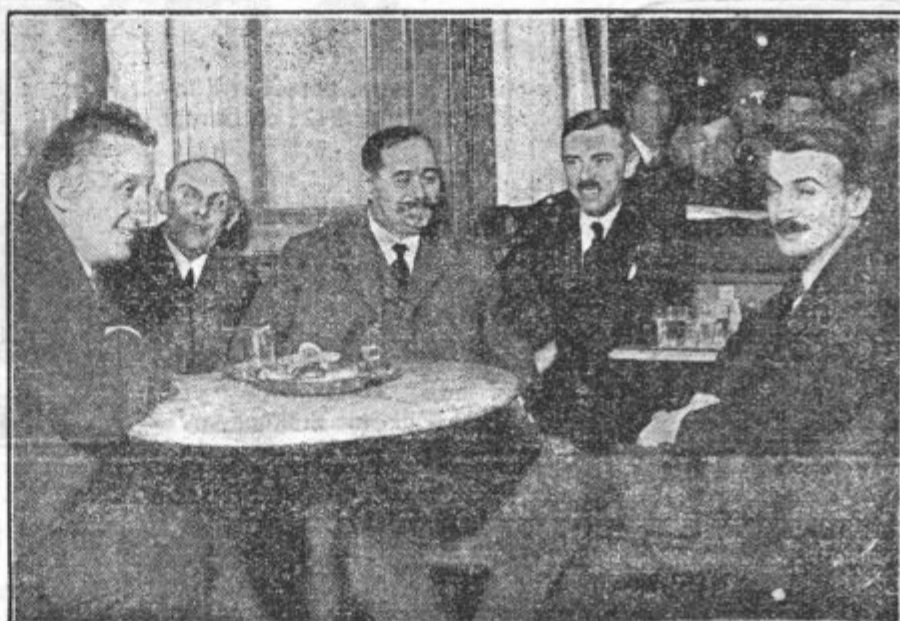

Mojstrovka in Jalovec v snegu

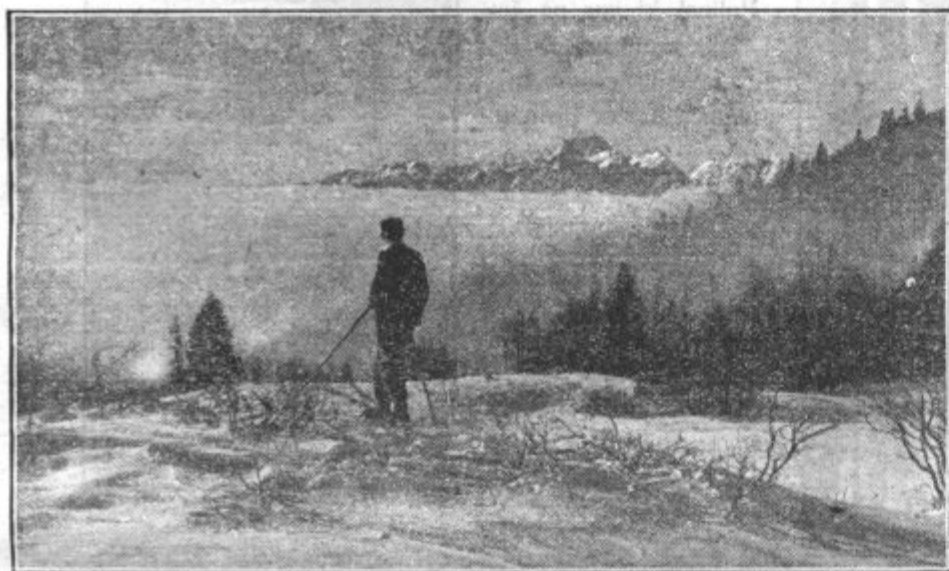

Desno:
Stepan Radič v družbi
slovenskih politikov v
Ljubljani.

Levo:
Simon Jenko, poleg
Prešerna najbolj pri-
ljubljeni slovenski
pesnik.

Desno:
Grašek iz Kamni-
ka, ki je bil dober
prjatelj pesnika
Jenka, ko je bil v
Kamniku.

Levo:
V snegu na smučeh.

Janez Cehun iz Ponikve ob južni že-
leznici. Ta 93 let stari veteran živi v
največji bedi. Bil je v raznih vojnah in
ji bil v bitki pri Kralj. Gradcu ranjen

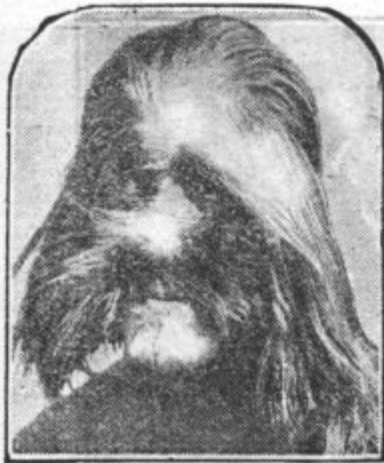

Zgoraj:
Kolesarsko in motoklistočno dru-
štvo »Sava« v Ljubljani

Desno:
Vilko Weixl, zavedni trgovec v
Mariboru, je praznoval 50letnico

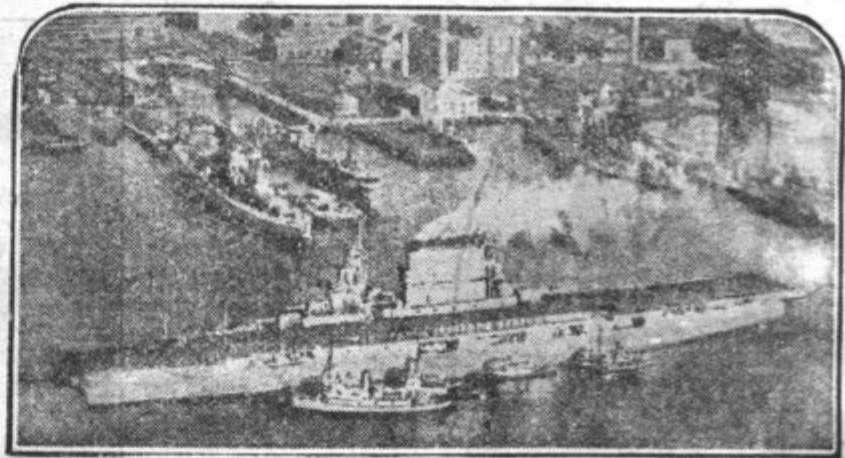
Levo:
Gasilno društvo v Krnci pri Mur-
ski Soboti v Prekmurju, ki se je
pod načelstvom našega vrlega pri-
staša Aleksandra Kranjca (na
sredi) in podnačelnika Štefana
Pečka (na levi) prav hitro razvilo

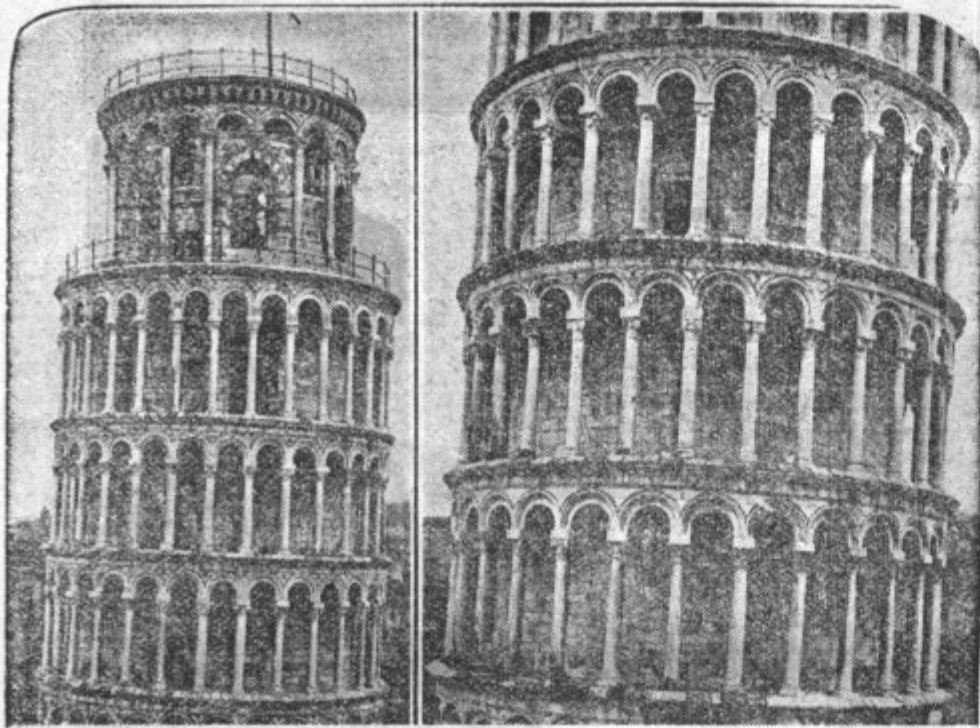
Levo:

Po obrazu z lasmi poraščen Kitajec, ki se za denar kaže po Evropi

Desno:

Ameriško ladjevje. Spredaj veličanska ladja, ki lahko nosi več nego 100 letal in zrakoplovov

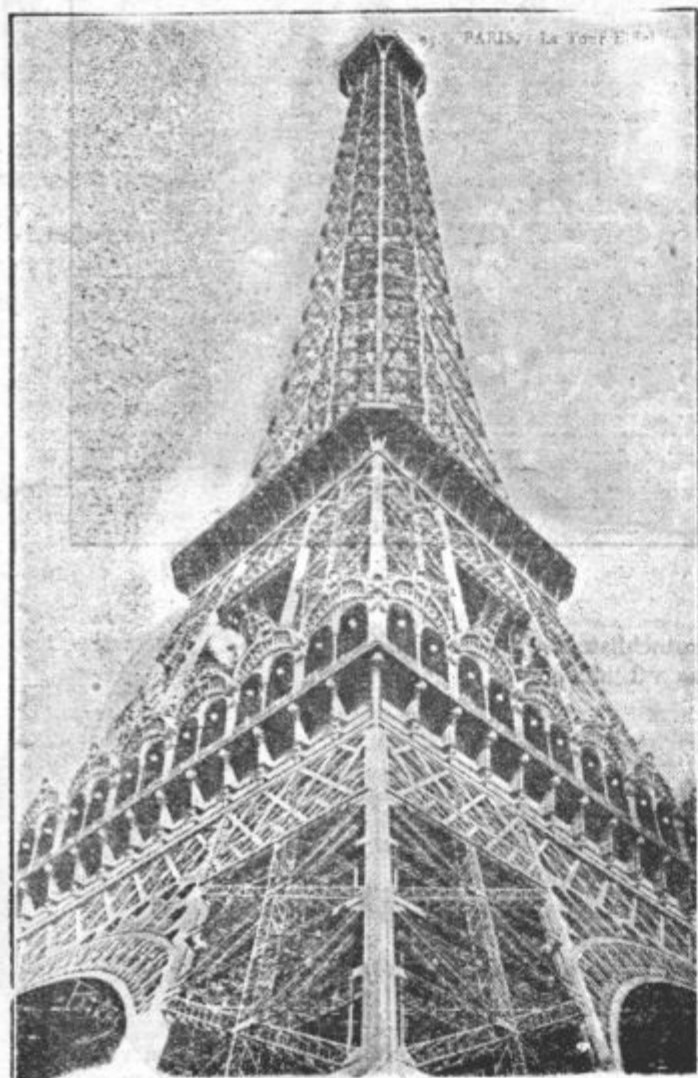
Desno:

Polica, ki ima na čeladi svetiljko, da z znamenji uravnava ponoči cestni promet.

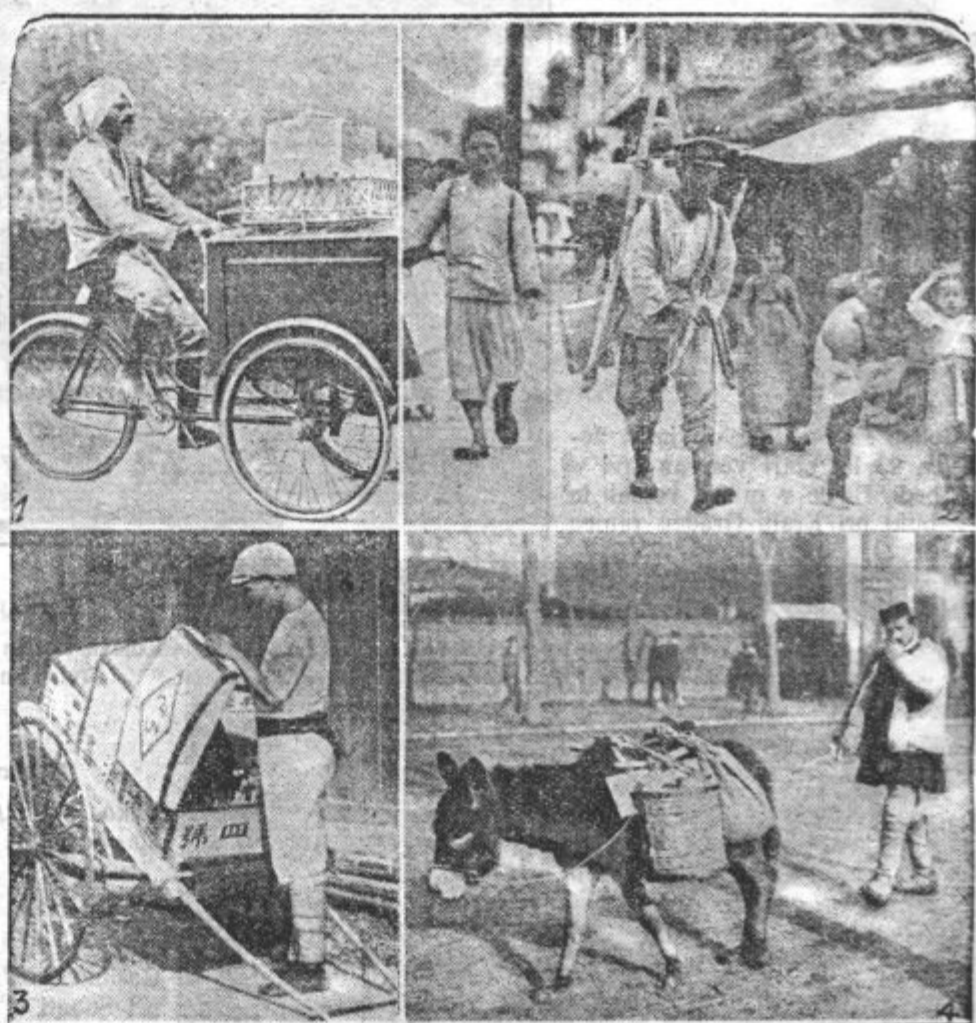

Levo:

Svetovno znani poševni stolp v italijanskem mestu Pizi.

Eiflov stolp v Parizu, ki je ves iz železa

Nošenje mleka v raznih krajih sveta. Spodaj bolgarski kmet, ki z osličkom nosi mleko v mesto